

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obžalovaného **J. O. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 20. februára 2014 v Bratislave sťažnosť obžalovaného M. B. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 13. februára 2014, sp. zn. PK-2T 14/2013, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného M. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Senát Špecializovaného trestného súdu uznesením z 13. februára 2014, sp. zn. PK-2T 14/2013, na hlavnom pojednávaní podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného M. B. o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil obžalovaný M. B. sťažnosť ihneď po vyhlásení rozhodnutia do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorú neskôr písomne odôvodnil (č.l. 12235-12236).

Namieta v nej súdnu argumentáciu dôvodov väzby, ktorú považuje za vymyslenú a urážlivú. V tejto súvislosti uviedol, že k výpovedi M. sa v doterajšom konaní nikto zo svedkov nepridal. Naopak, svedectva ďalších svedkov sú v rozpore s touto výpoveďou. Obžalovaný B. zdôraznil, že zo strany svedkov je jednoduché všeobecne hovoriť, „že od niekoho mám drogy“, ale keď majú títo svedkovia opísať jeden a ten istý zážitok, už si protirečia.

Obžalovaný B. poukázal aj na skutočnosť, že väzba trvá už 28 mesiacov a pribudli svedectvá, ktoré sú v rozpore s výpoveďou M..

Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie s tým, že obžalovaného prepustí na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému obžalovaný podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obžalovaného M. B. nie je dôvodná.

Obžalovaný je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý, spolu s ďalšími osobami zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 10. mája 2013, č.k. VII/1Gv 221/11.

Väzba obžalovaného M. B. v tejto trestnej veci začala plynúť dňom 15. novembra 2011, pôvodne z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., v súčasnosti už len z dôvodu podľa písmena „c“ uvedeného paragrafu, t.j. existujúcej obavy z pokračovania v trestnej činnosti.

Z obžaloby vyplýva, že táto bola podaná na obžalovaného B. i pre obzvlášť závažné zločiny, takže celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť 48 mesiacov (§ 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por.).

V súvislosti s námietkami obžalovaného, ktoré sú obsahom sťažnosti smerujúcej k spochybneniu existencie väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje nasledovné:

Špecializovaný trestný súd v sťažnosťou napadnutom uznesení presvedčivým spôsobom vychádzajúcim z doposiaľ zistených konkrétnych skutočností predmetného prípadu, odôvodnil na čl. 12230 až 12231 prečo žiadosť obžalovaného M. B. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Správne pritom argumentoval, že z vykonaných dôkazov – výpovedí svedkov V. M. i R. M. vyplývajú konkrétne skutočnosti o obchodovaní obžalovaného so zakázanými látkami – drogami, ktoré odôvodňujú dôvodnú obavu z pokračovania v tejto trestnej činnosti, ak by bol prepustený z väzby na slobodu. Táto obava, ako na to adekvátne poukazuje i prvostupňový súd, je podporená podozrením z rozsiahlej, závažnej a dlhodobo páchanej trestnej činnosti vykazujúcej znaky organizovaného zločinu s pohnútkou ziskuchtivosti.

Tieto závery považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za správne a s nimi sa stotožňuje.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. februára 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová